

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostrativum speculum

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

23. Familici

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

ut minus tutum sit circa eam obambulare. *A.* Nunquam sane tu mihi eam reddes formidabilem. *B.* Aut fallor, aut tu ipse aliquid confers in eius munitionem. *A.* Egone? nūquam. *B.* Certe aut regula Christi alia facta est, aut quam representatis, vera Christi non est, nam pauperiem illius, humilitatem, liberalitatem, patientiam nusquam reperio. luxum e contra, ambitionem, avaritiam, excandescentiam ubique. *A.* Vnde hic ex oculo ictus? *B.* Inde ubi Regnum Christi mundanum fit, reverentiis, dignitatibus, excellentiis, Superintendentiis conspicuum, tum ministrorum satellitio custoditum, denique fascibus & securibus formidabile. *A.* Nullas tu patieris functionum distinctiones? *B.* Libentissimè, at nulla exinde Prælatorum supercilia, subiectorum concuicationem nullam, superiorum crapulam, inferiorum famem, nullum superiorum tumorem, inferiorum trepidationem, nullam Idumæorum successionem, Rechabitarum oblivionem; *A.* Admones me sane nævorum aliquot ætas, quos nostra patitur. *B.* Itaque posthac Antichristum non magnū illum tantum, sed & minutum nostrum observabis, qui in Satrapia sua non in posturarum minus habet, & malignitatis quam ille, sed virium.

23. FAMELICI.

A. Seneca subinde obiici memini, quod paupertatem frequenter collaudarit, interim regias prope gazas possederit. *B.* Puto literatos peti per Senecæ latus. *A.* Illi vere inter omnes mortu-

mortales maxime mihi egere videntur. *B* Nunquam ii, qui literis sciunt veluti hamis piscari Eo enim perventum est, ut in prophanas etiam literas aliquid prodigere pietas sit. *A*. At ego aliquot magni nominis tibi numerabo, qui tota vita eum extrema indigentia cōfluxerunt. *B*. Pios oportet fuisse, nec literarum mercatores. *A*. Castellonē, ac Curionem, nominabo solūm & animadvertes quid velim. *B*. Vterque eruditione, & pietate valde dives. *A*. Pauper etiam ad mendicitatem usque. *B*. At neutri Christianorum liberale subsidium defuit: ille sane quā Polonos nobiles habuit benignos, quā post mortem etiam gratissimos? *A*. Qui vero sit, cum tanta sit Magnatum & Academiarum profusio nulla esse in tales destinata subsidia: nam minimo acquireris creditibile est, qui sic misere obambulant. *B*. Nescis tu homines esse intolerabiles. *A*. Quid ita, fortasse ex pauperie sunt impatientes? *B*. Nequaquam; sed lingua liberi, iudicio resoluti, & quod piaculum in signe est, ceremoniarum desueti. *A*. Itane? *B*. Sane: nam si quod videant bellum ob Ciceronis voculam, aut Martialis castrationem, aut doctoris vel magistri prærogativam motum, illico rident, indeque ob maiestatem læsam solum vertere coguntur. *A*. Nugaris. *B*. Serio dicam Nobilissima quæque; ingenia inter illos ægrè vitā trahere, quos præsens ætas esurire sinit, posteritas dignis laudibus extollet; sive Deus eos latere vult, sive ipsi pomposam & famosam literaturā subterfugiunt, sive iis, qui liberalibus stipendiis ad se libenter vocarent, una cum pauperie sua ignoti

fung

sunt, siue deniq; tanta est reliquorū malitia, ut liberiores, integrioresq; violenter mergant. *A.* Credibile est multos liberalius habendos, si nos possent derelinquere, qui fame & infamia eos deprimimus. *B.* Lachrymas mihi provocas, cū virum mihi revocas, ingenio, eruditione, morūq; innocentia plane admirabilem, quem nihil perdidit, nisi quod inimicos suos & calumniatores nimium amavit. *A.* Satius itaq; sit esurire, quam ab aliis. *B.* Id virtutis & roboris Christiani sit, quos maxime amicos vis, quorumq; partes studiosissimè sequeris, eos perpetuū experiri iniquissimos.

24. B O N I.

A. Sultorum plena sunt omnia. *B.* Superba vox est, ambrosiosum Philosophum redolens. *A.* An negabis? *B.* Cum Platone moderatius dicam, homines vehementer bonos aut malos perpaucos esse, medios verò plurimos. *A.* Quid est ergo, quod in ineptissima quæq; irruiat populus, & numero assensu stabilit. *B.* Id doctorum, vel rectorum loquaci astutiâ sit, qui simpliciter credulitate ac promptitudine tantopere abutuntur. *A.* Falleris, nam si quoquo abduci posset, utique frequenter ad virtutes, pietatemque deduceretur, quoties doctores bonos nanciscitur. *B.* Quid à populo impetrari possit, ignorare non potes, si aularum luxus, templorum ornamenta, Academiarum otium, Castrorum labores, ordinum regulas, extorsionum & detorsionum frequentiam vel obiter intuearis. Insuper haud sic insanit populus, ut meliora nō intelligat, si ostendat.